

når energipolitiske hensyn, herunder mulighederne for, ønskes oplyst.

Svar:

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål 6 sammenholdt med min besvarelse af spørgsmål 40 er jeg indstillet på forud for udfærdigelsen af generelle forskrifter, herunder også forskrifter udstedt i henhold til § 13, at drøfte sådanne foranstaltninger med Udvalget. Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål 31 og 32 vil der formentlig kun med hensyn til lagre være mulighed for udfærdigelse af generelle forskrifter. I de øvrige tilfælde vil de konkrete forhold på de enkelte virksomheder være afgørende.

Jeg finder derfor på den ene side ikke, at den nævnte ændring af § 13, stk. 1, er påkrævet. Det vil næppe heller være hensigtsmæssigt eller muligt at praktisere reglen med hensyn til konkrete foranstaltninger.

Spørgsmål 63:

Mener ministeren, at lovforslagets § 8 kan udelades eller kan ændres på en sådan måde, at bestemmelsen ikke kan karakteriseres som ekspropriation?

Svar:

Efter min opfattelse kan lovforslagets § 8 ikke undværes. Hovedformålet med bestemmelsen er at tilvejebringe sikkerhed for, at forbrugernes forsyninger med elektricitet kan fortsætte uforstyrret med benyttelse af de pågældende anlæg, uanset om bevillingen enten bortfalder ved ophør eller fortabes og grundlag for bevillingens fornyelse ikke har kunnet tilvejebringes.

Jeg finder det heller ikke muligt at ændre § 8 på en sådan måde, at den ikke kan karakteriseres som ekspropriation.

Spørgsmål 64:

Kan ministeren bekræfte, at det ikke er tanken med lovforslagets § 3, stk. 2, at tvangsindlægge hele forsyningsområder imod ledelsens ønske under et andet el-værk eller en anden forsyningsvirksomhed, end det allerede henholder under?

Svar:

Jeg skal indledningsvis tillade mig at henvise til min besvarelse af spørgsmålene 8 og 41, hvor jeg har peget på en række kon-

krete tilfælde, hvor bemyndigelsen i § 3, stk. 2, kan tænkes bragt i anvendelse.

Som jeg nævnte i min besvarelse af spørgsmål 1, finder der fortsat en strukturtilpasning sted henimod en i samfundsmæssig henseende mere forenklet og effektiv organisationsform. Jeg finder det rigtigt, at der i særlige tilfælde kan træffes afgørelser i henhold til forslaget § 3, stk. 2, således at man fra det offentliges side understøtter en sådan udvikling med henblik på, at der opnås rimelige og fornuftige resultater.

Bag lovforslagets udformning ligger ingen hensigt om „at tvangsindlægge hele forsyningsområder imod ledelsens ønske under et andet el-værk“. Imidlertid bør man ikke fuldstændig udelukke muligheden af, at der i helt ekstraordinære tilfælde for opnåelse af en hensigtsmæssig forsyningsstruktur, og hvor et rimeligt resultat ikke lader sig tilvejebringe med alle implicerede parter tilslutning, kan opstå behov for en konkret afgørelse af denne karakter.

Spørgsmål 65:

Kan ministeren oplyse det gennemsnitlige elprisniveau i de øvrige EF-lande samt Norge og Sverige? Er elprisen i disse lande centralt eller lokalt fastsat?

Svar:

Der foreligger ikke nyere, sammenlignelige oplysninger om det gennemsnitlige elprisniveau i EF-landene samt Norge og Sverige. Danske Elværkers Forening oplyser, at det generelt kan konstateres, at det norske elprisniveau ligger væsentligt lavere end de øvrige landes, såvel for storindustrielle som for andre forbrugere, medens forskellene mellem niveauerne i de øvrige lande er mindre markante. Det er foreningens vurdering, at de danske elpriser er at finde i den nederste del af prisspektret, både for industriforbrug og forbrug efter bolig- og erhvervsrater m. fl.

Om prisfastsættelsesformen oplyser Elværksforeningen, at nationale, centrale myndigheder fastsætter elpriserne i Frankrig, Italien, Irland og Storbritannien. I Holland og Belgien sker fastsættelsen af elpriserne såvel centralt som lokalt. I Norge og Sverige fastsættes priserne overvejende lokalt, idet dog såvel Vattenfallsstyrelsen (Sverige) som især Statens Vassdragsverk